

Persoonlijke herinneringen aan Paul Sondaar (1934-2003)

Hannie de Visser

Ik heb veel warme herinneringen aan Paul Sondaar en ik heb veel aan hem te danken. De jarenlange opgraving in Corbeddu, waar ik deel van mocht uitmaken; de geweldige sfeer daar. Ik mis het nog steeds. Het is iets dat nooit meer terug zal komen. Paul wist dat ik 's morgens moeite had om op te staan en dat ik het brood niet door m'n keel kon krijgen, dus hij wekte mij vaak persoonlijk met een heerlijk opgewarmd restje eten van de dag ervoor.

Paul heeft de aanzet gegeven voor mijn promotie-onderzoek door me uit te nodigen naar Pakistan te gaan; een onvergetelijke ervaring. Hij was het ook die op het idee kwam om iets met die rare nijlpaarden te gaan doen.

Ook aan zijn huisje in Les Granges heb ik zeer goede herinneringen. Paul die me in de meest heerlijke hapjes inwijdde, zoals artisjokken en vogelmaagjes. Ook herinner ik me zeer levendig de ontzettend lekkere wafels die we daar bakten in het haardvuur. Door hem ben ik, als één van de "happy few" in de gelegenheid geweest om Lascaux I, de échte grot, te bezoeken.

Door hem ben ik m'n angst om in andermans auto te rijden volledig meester geworden. Onderweg (waar dan ook naar toe) gaf hij me gewoon de sleutels ("rijd jij maar verder") en even later zat hij dan naast me te snurken. Ik vond het doodeng om in auto's te rijden die ik niet kende, maar Paul gaf me niet veel keus. Trouwens, ik reed toch liever zelf, want Paul's rijstijl was verschrikkelijk. Verhalen vertellend in de auto, werd zijn rijstijl afhankelijk van het verhaal dat hij zat te vertellen en vergat hij gas te geven of remde hij ineens zomaar. Echt een gevaar op de weg.

En dan natuurlijk de dingen die bij mij altijd een brede grijns veroorzaakten (en nog bij de herinnering); z'n knalgroene kermishorloge, z'n bril met één poot, die hij dan aan die ene poot rondzwaaide, de enorme chaos van papieren op z'n bureau, waar hij toch meestal alles in kon vinden, z'n geniale ideeën, lekker tegendraads, die hij met zeer veel vuur verdedigde, de lekkere hapjes die beneden klaar stonden na een dag hard

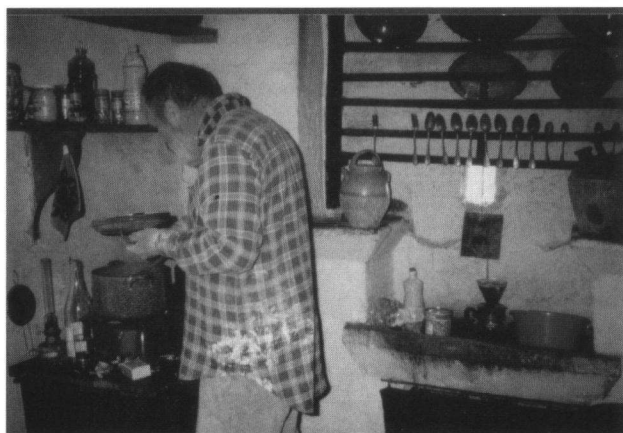
werken in de grot, de grappen en anekdotes, het in slaap vallen tijdens lezingen.

Wat jammer dat hij zoveel energie verspild heeft aan z'n rechtszaken. Wat jammer dat hij veel mensen niet meer als vrienden beschouwde, mensen waarvan ik weet dat ze, ondanks de meningsverschillen, Paul altijd nog een warm hart toedragen. Wat jammer dat hij m'n promotie niet meer kan meemaken.

Ik ben dankbaar voor alles wat hij voor me gedaan heeft en blij dat ik hem gekend heb. Ik zal hem missen...

Adres van de auteur

Hannie de Visser
Torenakker 16
5268 BX Helvoirt
hanniedevisser@home.nl

Paul in zijn element: kokend in Les Granges, zijn vakantieverblijf in Zuid Frankrijk

Paul at his best: cooking in Les Granges, his summer house in Southern France